

Opvoedvraag: Hoe krijg je de kinderen op tijd op school?

Iris Pronk – 31/08/11, 19:27

© ap

Aan mij ligt het niet, denkt een moedeloze moeder om kwart over acht 's ochtends. 'Ik stond toch echt om kwart over zeven naast mijn bed.'
Theoretisch gezien was er genoeg tijd voor het dagelijkse ochtendlidje: aankleden, eten, jas aan, [naar](#) school.

Maar haar twee dochters (4 en 6) hadden hun eigen agenda: ze moesten poppen uitkleden, Playmobil sorteren, elkaar van de bank duwen en kleien. Stuk [voor](#) stuk bezigheden die veel urgenter zijn dan ontbijten of een jurk aantrekken.

Tot die laatste [activiteiten](#) probeerde de moeder haar meisjes wel op te zwepen. 'Nu aankleden!', riep ze vanuit de badkamer. Waarna nog tientallen aansporingen volgden: dames, ik zei dus NU aankleden. Drink die beker melk nou eens leeg. Hè verdorie, opdrinken, niet omgooien! Eet je boterham op, want anders heb je straks honger. Trek je schoenen aan, kom op nou, hallo, HALLO, hóren jullie me wel?

Nee dus. Nu zit de moeder aan een ontbijttafel met onaangeroerde boterhammen, met twee half geklede, ongeschoeide, kleiende meisjes die totaal niet onder de indruk zijn van het feit dat de schoolbel over één kwartier gaat. Zucht, denkt de moeder, diepe, diepe zucht. Weer een reprimande van de juf. Hoe krijg ik die kinderen nou ooit op tijd op school?

Leg die vraag eens aan de meisjes zelf voor, suggereert ontwikkelingspsycholoog Karla Mooy, die moeders traint in 'ontspannen opvoeden'. Niet om kwart over acht 's ochtends, maar op een rustig moment buiten de spits. Vertel ze eerst dat de schoolbel onverbiddelijk is, dat die niet wacht tot zij zijn uitgekled. "Zeg ook dat je het vervelend vindt om te laat te komen. Dat je er een mopperende moeder van wordt."

Het helpt om kinderen bij de oplossing van een probleem te betrekken, zegt Mooy. "Ze zijn dan meer geneigd om zich aan afspraken te houden." En wie weet komen ze met een verrassende vondst ter verlichting van de ochtendchaos.

Over die chaos heeft gezinstherapeut en orthopedagoog Anna van der Meer wel een vraag: zou het [kunnen](#) dat 'begrenzing en structuur' sowieso een punt zijn in dit gezin? Misschien heeft de spitsuurstress wel diepere oorzaken, die de moeder eens kan onderzoeken.

Voor de race tussen kwart over zeven en acht heeft Van der Meer wel praktische tips, al zijn die niet zaligmakend. Tip 1: bereid de ochtend 's avonds voor. Zet werktas, schooltassen, ontbijtbordjes, fruitmes, schoenen en broodtrommeltjes klaar.

Tip 2: sta éérder op. Kwart over zeven is wellicht te laat. Laat de moeder zichzelf douchen en kleden vóórdat de kinderen aan hun ochtendtaakjes beginnen.

Die taakjes - en dat is het derde advies van de gezinstherapeut - moeten de meisjes in 'afgebakende blokjes' en steeds in dezelfde volgorde voorgeschoteld krijgen. Eerst aankleden, dan naar beneden, dan eten, dan schoenen aan. Spelen mag pas als alle verplichte nummers tijdig en naar moeders tevredenheid zijn afgehandeld.